

Antonín Zábranský a manželé Babičtí jasné vypovídají, jaká na oslavách vládla nálada.

Ve věži se sešli dva zvoníci

Telce oslavily osm set let od první zmínky

TELCE (toš) – O vikendu probíhaly v Telcích pod patronátem Městysu Peruc, kam Telce náleží, ale také hasičů, sokolů a dalších obětavců oslavy osm set let od první písemné zmínky o obci.

Starosta Antonín Lanc přivítal vsobotu stovky lidí. „Jsem místní rodačka, bydlela jsem tady v tom bílém domečku. Základka byla až do 5. třídy, ve třídě bylo 8 holek,“ říká Alena Babická, za svobodna Malečková, která oslavy navštívila s manželem Miloslavem. „A já jim nosil milostná psaníčka,“ dává k lepšímu jejich vrstevník, 47letý Antonín Zábranský. A za socialismu tu prý ze školní zahrady udělali hospodu.

Ke kostelu se ubírají dvě čiperné osmdesátnice – Věra Jelenová a Miroslava Tomcová. „Já jsem za svobodna Ekrtová ze čtvrti Skály. Vdála jsem se do Klobuk, ale na Telce nedám dopustit. Mám tu i dceru. Nejraději vzpomínám na sokolské plesy a výpravné šibřinky,“ říká paní Tomcová. „To můj pradědeček byl Antonín Hájek a prapradědeček taky. Dělal tu kostelníky a hrobaře, prý šest set roků,“ říká paní Věra Jelenová, která na Telce sláskou vzpomíná. „Ten úžasný pocit, když jsem z vlaku uviděla náš kostel,“ přibližuje paní Jelenová. „Dřív šli lidi víc dohromady, nebyla televize, povídali jsme si před barákama,

to vám bylo panečku hezký!“ - říká paní Tomcová. To už lidé svolává zvon ke mši. Zvoněním byl pověřen chalupář Ivan Blážek, na pomoc mu přišel Václav Bernášek. „Já tady zvonil roku 1969. Tenhle zvon musíte úplně rozhoupat, aby srdce naráželo do všech stran,“ říká a ihned se chápá provazu.

„Mše se v Telcích nekonají, kostel je vykradený, prázdný. Ale lidé si bohoslužbu moc přáli, tak jsme interiér uklidili, upravili,“ povídá starosta Antonín Lanc, shodou okolností místní rodák, ze zemědělské rodiny. „Tady se říká, narodil jsem na hroudě. Třicet roků jsem pracoval v cukrovárnictví. V listopadu jsem byl zvolen starostou. Snažím se všemožně podporovat život našich obcí. Na Telcích je skvělé, jak tu fungují místní spolky. Hasiči přichystali soutěže a výstavu hasičské techniky, sokolové sportovní klání. Nenechte si ujít ani parádní výstavu fotografií a dokumentů ve škole. Mne teď čeká radostná povinnost – otevření nové hospůdky,“ říká spěchající starosta, který kontroloval, zda vše probíhá, jak má.

Neobvyklé svatby na Podbořansku... Neobvyklý svatební víkend prožil coby oddávající starosta Podbořan Radek Reindl. Kdepak svatba striktně v sobotu dopoledne na městském úřadě! Lidé se stále častěji berou na zahradách nebo v soukromí svých domovů, mnohdy i odpoledne a zájemci se dotazují i na možnost obřadů nočních. V pátek Reindl oddal starší manžele na zahradě jejich chalupy v Morech, což však nebylo nic proti sobotní svatbě. Ta se konala také na zahradě snoubenců Lenky Leonovičové a Aleše Janouška. Poprvé za svou praxi měl starosta místo důstojného stolu motorku Harley Davidson, jelikož jsou snoubenci vášnivými motorkáři a členy Harley Davidson klubu. Prvotní úmysl ženicha, že všichni včetně starosty a matrikářky budou povinně oblečeni v kůži, po zásahu nevěsty neprošel, a tak se snoubenec jako příslušník Hradní stráže ženil v krásné hradní uniformě. Prstýnky paní matrikářka vyndala z kožené brašny motorky a i podpisy na sedadle všichni zvládli. *(sih)*

černá kronika

■ Loupil s nožem

LUBENEC – Policie předala obviněnému, že je stíhán pro loupež. Tě se dopustil v lednu, kdy přistoupil na chodníku v Pražské ulici k ženě a vytrhl jí z ruky kabelku; aby ji pustila, řízl ženu do ruky kuchyňským nožem, který vytáhl ze své bundy. Pak vpristaveném autě černé barvy odjel směrem na Prahu. Škoda byla vyčíslena na 3000 Kč.

■ Kradl ve věznici

DRAHONICE - Dne 23. 7. policejní komisar v Žatci zahájil trestní stíhání pro krádež a neoprávněné držení platební karty, kterých se dopustil obviněný tím,

že ve věznici, kde je ve výkonu trestu, v době, kdy pracoval jako pomocná síla, odcizil ze skladu civilních věcí mobilní telefon Sony Ericsson včetně SIM karty nabitě kreditem 400 Kč a různé platební karty, vše za 7400 Kč.

■ Šel po zámcích

LÍŠTANY – Neznámý lapka se pokusil vloupat do prodejny v obci. Po překonání oplocení odstranil a odcizil visací zámek u vrat. Také u dveří zadního vchodu do obchodu přerázl oko u petlice a odcizil visací zámek. Do provozních ani prodejních prostor nevnikl. Celková škoda poškozením a krádeží zámků činí 1700 Kč.

T. Krupička, PČR Louny

Příznivci vojenského letectví se mají nač těšit

LOUNY, KOLEŠOVICE (red) – Senzační zpráva pro milovníky vojenských letadel – letectví fandové připravují ve dnech 11. a 12. srpna akci **MILITARY MODEL AIR FEST**.

„Jde o první historické setkání leteckomodelářských skupin a jednotlivců, kteří se specializují na scénické letecké programy z období 1. a 2. světové války, výcvikové činnosti armádních letectev, leteckou akrobacii či jen fandovské létání s modely vojenských ale i civilních letadel,“ přibližuje letecký modelář Igor Vyznal, který akci organizuje spolu s kolegy.

Diváci uvidí především letecké

bitvy z 1. a 2. světové války, skupinové lety, leteckou akrobacii, bitevní scénu s využitím reálné pozemní techniky za podpory maket bitevních letadel, makety vojenských a civilních letounů ze všech historických období letectví v letových ukázkách.

Akce se uskuteční na Zemědělském letišti Kolečovice u Rakovníka, začíná v sobotu v 10 hodin. Příště uvedeme podrobný program.

„Pramen je velmi vydatný, voda mimořádně čistá,“ hodnotí pramen u loutkového divadla v Lounech studnař Václav Schulz.

Kde jinde vám dají dva a půl litru za vteřinu

Vydatný pramen u loutkového divadla lidi znovu osvěží

LOUNY (toš) – Studna před loutkovým divadlem čeká na zprovoznění. Jde ovdydatný pramen, který v minulosti zásoboval Louny kvalitní pitnou vodou. Minulý týden se ke studni dostavili odborníci ze Studnařství Lovosice, provozovna Želkovice a věnovali se studni po celý den.

„Součástí Lounského letního vábení je i nedělní pochod za prameny – a tam by vedle Luny Na Spravedlnosti, Antonička na výstavišti, Jánovky a dalších měl figurovat i pramen tento. O studně víme už léta. Ale na zprovoznění stále nebyla potřebná vůle, ani peníze. Nyní nastala příznivější situace,“ vysvětluje Josef Klesal, spoluorganizátor vábení. Devět metrů hluboký vrt kdysi zásoboval vodou celé pražské předměstí.

„Jde o mimořádně vydatný pramen, odhadují tak 2,5 litru za vteřinu,“ říká studnař Václav Schulz, jenž spolu s Václavem Koubinem prováděl čištění studny a instalaci ručního čerpadla Standard. Na základě svých letitých zkušeností jsou přesvědčeni,

že voda z tohoto pramene může být velmi kvalitní.

„Pramen prochází opukami a to je znamenitý filtr,“ vysvětluje V. Schulz. Studnaře dělá již dvacátý rok. „Škola pro studnaře neexistuje. Mám na to speciální zkoušku,“ říká šedesátiletý studnař, který dokáže najít pramen i pomocí proutku. „Zajímavé je, že výšky nesnáším, ale hloubky mi naprosto nevaří, prozrazuje muž, který frajersky visí v devítimetrové studni na provazovém žebříku a ažádá kamaráda tu o kladivo, tu o jiné nářadí.

„Tento pramen není minerální. Rozbory ukáží, nakolik je voda pitná. Čistá pramenitá voda je pro život města ten největší dar,“ hodnotí vývěr této pro život nejcennější tekutiny Josef Klesal.

Zneužití záchranky by mohlo stát i lidský život

ŽATEC (zzs) – Minulé úterý byla vyslána posádka rychlé zdravotnické pomoci na Havlíčkovu náměstí v Žatci k porodu. Záchranáři proběhli všech 11 poschodí v obou polovinách „věžáku“, ale pacientku nenalezli. Nahlášeného příjmení byl v domě pouze nic netušící starší pán. Při zpětném volání na mobil, ze kterého přišla výzva, byl slyšet jen smích a vulgární výrazy. Bylo tedy jasné, že šlo o zneužití záchranné služby.

Ve stejnou dobu musela vyjet i lékařská posádka, a to ke staršímu muži v bezvědomí. V tomto případě však nemohli záchranáři na místě již pomoci, muž zemřel v souvislosti se svým předchozím onemocněním.

V tu chvíli byl tedy na Žatecku, řečeno hantýrkou záchranářů, „odkrytý terén“. „Kdyby v tomto čase bylo nutné řešit další výzvu, došlo by ke značnému zdržení,

protože by dispečink musel vyslat sanitku z Loun či Podbořan. A pokud by i zde byly všechny posádky na výjezdu, což není zas tak nepravděpodobné, musel by požádat o pomoc jinde, například v Kadani,“ připouští pracovník ZZS Žatec Slavomil Jurnečka.

Tentokrát naštěstí další výzva přišla až půl hodiny po návratu posádky RZP z marného výjezdu.

Házekář hodil sochorem nejdál...

Nevídanou pouťovou atrakci zaznamenali v pátek v Čitolibech. Miroslav Bartl se sportovními přáteli zorganizovali sportovní klání v hodu sochorem do dálky. Za bránou u hřiště vzniklo protáhlé sportoviště. Pro závod byl nakonec zvolen sochor jen osmikilový, zamýšlený větší by adepti soutěže nemuseli uzdvihnout. Přihlásilo se dvacet mužů a osm žen. Výkony hodnotily výkřiky typu: Hodit, ne rozorát! Běžní mužští smrtelníci v dobré kondici posílali předmět do vzdálenosti okolo pěti až šesti metrů, vítězným pořadím zamíchali trénovaní sportovci. Třetí místo – vlajku sportovního klubu, získal František Večerka za výkon 7,58 m a Eva Bartlová (3,43m). Druzí získali permanentku na rok na všechny fotbalové zápasy – Monika Bláhová s výkonem 4,14 m a Pavel Zmatlík (7,98m). První místo – láhev šampusu získala fotbalistka Simona Mašanská z Chožova (4,2 m) a absolutním vítězem se stal Jan Prágrner, který poslal sochor do vzdálenosti 8,76 m. „Viděl jsem to poprvé v životě. Normálně hraju házenou,“ řekl nejudatnější z čitolibských borců. Na snímku hází sochorem křehká Zdeňka Menčíková. *(toš)*

Indiáni na Ohři

Děti zakoušely slasti indiánského táboření

OBORA (toš) - V Oboře za kostelem, tam, co se v červnu vynořují vodníci, vyrostlo poslední červencový víkend 22 stanů a bílé tee-pee. Oborští hasiči a zdejší maminky připravili pro děti víkendový indiánský tábor.

V sobotu okolo deváté trůnila na stole snídaně - ranec s krupavými rohlíky a houskami. Vstávalo se opatrně. Noc z pátku na sobotu byla totiž rušná, se stezkou, prase a pes,“ informuje jedenáctiletá Tereza Sailerová, jedna z pěťadvaceti dětí. „Noc na dnešek byla super. Všichni byli notně utahaní, zalehli a spali. Tábor už máme asi poštěst. Jsou tady děti i dospělí, i ti se obléknou do indiánského,“ říká organizátorka Růžena Jakubcová a upravuje malému klukovi čelenku.

A jak se taková čelenka vyrábí? Vezmete tři dlouhé kožené řemínky a splete je do copánku. Ideální je zachytit řemínky pevně mezi tenisky a pak už jen trpělivě zaplétat – jako Miša Janská z Obory. Deniska Čtrnáctá přijela do Obory z Jimlína, prázdniny tráví u babičky a moc se jí tu líbí. Veronika Sailerová se nejvíc těší na diskotéku. Večer bude i ohňostroj. Čelenku spolu s jedenáctiletými děvčaty vyrábí také už čtrnáctiletá slečna Katka Jarošová. „Měla jste si vzít stan a buřtu a být tady s námi,“ povídá.

Indiánky ukazují speciální tetování – některá má na krku či nad kotníkem ještěrku, některým se nad pupíkem usídlila želva.

dopisy

■ Z koncertu se nám vrátil nadšený muzikant

“Možná vám o koncertu Musica da Chiesa, který se v sobotu uskutčil v Čitolibech, napíše nějaký profesionál. Brilantně vyličí umění interpretů, milou atmosféru, účtyhodný počet hudebních nástrojů. Do toho se pouštět netroufám. Ale mohu napsat, jak koncert potěšil mne.

Náš sedmiletý syn má za sebou mimo první třídy ještě první ročník v hudebce. Hraje na flétnu. Jak už to u dětí bývá, hrál s nadšením, ale koncem školního roku přišla krize. Chtěl, abych ho odhlásila. Použila jsem všechny své zkušenosti, abych ho přesvědčila, že je potřeba dochodit celý školní rok. O prázdninách si odpočine a snad v září bude zase s chutí hrát.

Pak jsme navštívili koncert v Čitolibech. Nadšení Jaroslava Konečného a pana Tomáše Najbrta, s jakým nám předváděli hudbu minulých století, bylo nakažlivé. Náš neposedný syn celý koncert sledoval pozorně a nadšeně tleskal. Neměla bych to prozrazovat, ale chvílemi i pusu zapomněl zavřít. Domů se vrátil zase jako nadšený muzikant. Zval svou sestru i bratra k poslechu CD, které si přinesl. Měli jiný program. Tak jsem si s ním sedla na postel, obdivovali jsme znovu hudbu a povídali jsme si o tom, kolik přináší radosti. Šel spát velmi spokojený a hned ráno si prý pustí CD znovu. Dala jsem mu s úsměvem pusu na dobrou noc a nějaký vnitřní hlas ve mě křičel: „Hurá, to jsme přesně potřebovali!“

Atak píšu vám, milovníci „starožitné hudby“, i vám, rodiče začínajících muzikantů - až někde uvidíte plakát, že hraje Musica da chiesa, vezměte celou rodinu na koncert. Rozhodně nebudete litovat.“

Zdislava Nejedlá, Čitoliby